

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Nds/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	8016200034
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8016200034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov „DOMSPOL I- 64", so sídlom 8. mája 638, 089 01 Svidník, IČO: 36 166 154, proti žalovaným: 1.) J. T., bytom X. J. XXX, XXX XX Y., 2.) U. T., bytom tamtiež, o vydanie povolenia na stavbu „vyrezanie stropného otvoru" v bytovom dome, C-KN č. 202/265, vchod č. XX, k.ú. Y., o nesúhlase Krajského súdu v Prešove s postúpením vecí, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením vecí je dôvodný.

Na konanie a rozhodovanie vo veci je vecne príslušný Okresný súd Svidník.

Odôvodnenie

I.

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 3. marca 2016 Krajský súd v Prešove vyslovil nesúhlas s postúpením vecí v zmysle uznesenia Okresného súdu Svidník č. k. 3C/254/2014-23 z 19. decembra 2014 a predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podľa § 104a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Krajský súd v Prešove svoj nesúhlas s postúpením vecí odôvodnil nasledovne:

Uznesením Okresného súdu Svidník č. k. 3C/254/2014-23 z 19. decembra 2014 tento súd zastavil konanie, účastníkom nepriznal náhradu trov konania a po právoplatnosti postúpil vec Krajskému súdu v Prešove ako súdu vecne a miestne príslušnému. V predmetnom uznesení uviedol, že dňa 10. novembra 2014 bolo Mestským úradom Svidník vydané rozhodnutie č. 1395-4734/2014, ktorým tento správny orgán odkázal účastníkov konania v zmysle § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) na súd, keďže vo veci nebola medzi účastníkmi stavebného konania dosiahnutá dohoda, pričom určil lehotu 30 dní na podanie tejto žaloby a stavebné konanie prerušil.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že ako žalovaní sú v tejto veci uvedené súkromné osoby, nájomcovia bytu, ktorí mali zablokovat priestor za výťahom v bytovom dome, čím znemožnili ostatným vlastníkom a nájomcom bytov v predmetnom bytovom dome zabezpečiť výstavbu stropného otvoru. Podľa jeho názoru je zrejmé, že nejde o správny orgán, ani orgán územnej či záujmovej samosprávy, a nejde ani o také fyzické či právnické osoby, ktorým by zákon ukladal právomoc rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch iných subjektov. Rovnako poukázal na obsah žaloby, či formuláciu petitu, z ktorých nevyplyva, že by bolo napadnuté rozhodnutie stavebného úradu, Mestského úradu Svidníka, ktorý ani nie je uvedený ako účastník konania.

Krajský súd uviedol, že ustanovenia § 137 ods. 1 a ods. 2 stavebného zákona riešia situáciu, kedy sú v rámci stavebného konania vznesené účastníkmi konania občianskoprávne námietky, pričom tie nie sú účastníkmi konania vyriešené v rámci stavebného konania a nedôjde k dohode. V tejto situácii stavebný úrad odkáže účastníkov konania na podanie občianskoprávnej žaloby na všeobecný súd za účelom rozhodnutia vzniknutého sporu.

Záverom krajský súd uviedol, že nie je príslušným na toto konanie a vecne a miestne príslušným súdom na konanie je Okresný súd Svidník, konajúci ako súd prvého stupňa v zmysle všeobecných ustanovení O.s.p.

II.

Podľa § 104a ods. 3 O.s.p. ak súd, ktorému bola vec postúpená, s jej postúpením nesúhlasí, predloží vec bez rozhodnutia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú súdy nižšieho stupňa viazané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o vecnej príslušnosti (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 104a ods. 3 O.s.p.) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia (§ 11 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104a ods. 1 O.s.p. súd skúma vecnú príslušnosť prv, než začne konať o veci samej.

Podľa § 250d ods. 2 O.s.p. ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v predmetnom konaní sa žalobca návrhom doručeným dňa 28. novembra 2014 na Okresnom súde Svidník domáhal rozhodnutia vo veci „vyrezania výlezu na strechu a jeho zastrešenie“ vo vchode č. XX v spoločenstve bytov „DOMSPOL I- 64“, na ulici X. J. XXX, vo Y. na základe rozhodnutia stavebného úradu Mesta Svidník č. 1395-4734/2014 z 10. novembra 2014, ktorý odkázal účastníkov konania na podanie tejto žaloby. Vo svojom rozhodnutí stavebný úrad odkázal účastníkov stavebného konania na súd z dôvodu podanej námietky (nesúhlasu) s vydaním stavebného povolenia na stavbu, keďže v konaní o tejto veci sa medzi účastníkmi nedosiahla dohoda, pričom na podanie žaloby určil lehotu 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia ďalej upresnil podanú námietku zo strany vlastníkov bytového domu, t.j. J. T. a U. T., ktorou spochybnili doklady o hlasovaní ako dôkazy o tom, že väčšina

vlastníkov bytov súhlasí s realizáciou predmetnej stavby. Podľa stavebného úradu predmetné námietky by mohli znemožniť dodatočné povolenie stavby, ktorá je predmetom stavebného konania alebo by umožnili jej realizáciu len v podstatne inej miere či forme a zároveň stavebný úrad konanie prerušil. Okresný súd Svidník posúdil podaný návrh žalobcu ako žalobu podľa piatej časti O.s.p. a uznesením č. k. 3C/254/2014-23 z 19. decembra 2014 zastavil konanie, účastníkom nepriznal náhradu trov konania a po právoplatnosti rozhodnutia postúpil vec Krajskému súdu v Prešove, ktorý podľa jeho názoru je vecne príslušným na rozhodnutie o predmetnom návrhu.

Podľa § 246 ods. 1 O.s.p. na preskúmavanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej správy.

Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade skúmal charakter podanej námietky vznesenej žalovanými v stavebnom konaní v zmysle § 137 ods. 2 stavebného zákona. V tomto smere uvádza, že v konaniach podľa stavebného zákona sa vyskytujú občianskoprávne a iné námietky, o ktorých podľa právneho poriadku prináleží rozhodovať súdu. Sú to predovšetkým námietky týkajúce sa vlastníckych a užívacích práv k pozemkom a stavbám. Stavebný úrad sa vždy pri ich uplatňovaní v konaní musí pokúsiť o dosiahnutie dohody medzi účastníkmi. Pokiaľ k dohode nedôjde, odkáže účastníkov konania na konanie pred súdom s určením lehoty a konanie preruší. Stavebný úrad musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide skutočne o občianskoprávne námietky alebo námietky územno-technického charakteru, prípadne stavebno-technického charakteru, ktoré sú upravené inými právnymi predpismi (napr. vyhláškou č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie). Pritom môže dôjsť aj k vzájomnému prelínaniu posúdenia námietok s prihliadnutím na ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Námietka vznesená žalovanými ako účastníkmi stavebného konania sa týka hlasovania vlastníkov bytového domu o realizácii stavby „vyrezanie stropného otvoru“. Žalovaní v tomto smere spochybňujú dôkazy o hlasovaní vlastníkov bytového domu, resp. spochybňujú dosiahnutú väčšinu hlasov vlastníkov bytov pri schvaľovaní tejto stavby, nie samotnú stavbu ako takú. Najvyšší súd konštatuje, že hlasovanie vlastníkov bytov, resp. spoločenstva vlastníkov bytov upravuje zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Pokiaľ ide o ingerenciu súdu do rozhodovania zhromaždenia, resp. spoločenstva vlastníkov bytov, rozhodovanie spoločenstva je rýdzo súkromnoprávnou skutočnosťou, v zásade bez verejnoprávnych aspektov. Výnimku predstavuje len zápis skutočností vyplývajúcich z rozhodnutí spoločenstva v príslušnom registri v rámci registrového konania. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie väčšiny vlastníkov bytov o schválení stavby „vyrezanie stropného otvoru“ má súkromnoprávnu povahu a spoločenstvo ako také nerozhodovalo v oblasti verejnej správy, preto námietka vznesená vlastníkami J. T. a U. T. má čisto občianskoprávny charakter a nenapĺňa znaky námietky územno-technického alebo stavebno-technického charakteru. V tomto smere ide o občianskoprávny spor medzi vlastníkami bytového domu, medzi ktorými nedošlo k dohode o schválení stavby „vyrezanie stropného otvoru“ vo vchode č. XX v bytovom dome na KN C 202/265 v k.ú. Y.. Na predmetný spor preto nie je možné aplikovať ustanovenia správneho súdnictva upraveného v piatej časti O.s.p.

Záverom dáva Najvyšší súd do pozornosti, že sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že predmetné

konanie nespĺňa ani ďalšie znaky konania podľa piatej časti O.s.p., nakoľko žalovaným nie je správny orgán a neexistuje ani rozhodnutie správneho orgánu, ktoré by malo byť predmetom preskúmania, resp. nejde ani o jeho nečinnosť, ani o ochranu pred nezákonným zásahom a pod., na ktoré sa aplikujú ustanovenia piatej časti O.s.p.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104a ods. 3 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci je dôvodný. Na konanie je podľa § 9 ods. 1 O.s.p. vecne príslušným Okresný súd Svidník ako súd prvého stupňa konajúci v zmysle všeobecných ustanovení O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.